

Hodnocení
rigorózní práce pana Mgr. Evžena Šťastného

Jednotná licence obchodníků
s cennými papíry

Pan Mgr. Šťastný si za téma své rigorózní práce vybral pojednání o jednotné licenci obchodníků s cennými papíry.

V úvodní části autor vysvětluje pojem jednotné licence jako vzájemně uznávané licence umožňující obchodníkům s cennými papíry podnikání na území jednotného vnitřního trhu Evropské unie a objasňuje důvody i pojetí své rigorózní práce.

V první části, označené jako Historický základ, autor vysvětluje vývoj jednotného finančního trhu a sjednocení národních licenčních podmínek od založení Evropské unie.

Ve druhé části, nazvané Pojem a základní principy evropské licence, autor vysvětluje, proč se rozhodl pro pojem jednotná licence a nikoli jednotný nebo evropský pas. Princip jednotné licence spočívá podle autora v tom, že obchodník s cennými papíry může poskytovat investiční služby na základě oprávnění vydaného příslušným dozоровým úřadem státu, ve kterém má své sídlo (domovského státu), ve všech ostatních zemích Evropské unie.

Třetí část Mgr. Šťastný věnoval výkladu záměru poskytovat investiční službu na území jiného členského státu. Vysvětluje, že poskytování investičních

služeb obchodníkem s cennými papíry v jiných členských státech ve formě podnikání je vázáno na oznámení záměru obchodního dozorovému úřadu domovského státu. Zdůrazňuje, že oznamovací povinnost se nevztahuje na jednorázové nebo ojedinělé poskytnutí investiční služby. Svě vysvětlení dokládá úředními sděleními Evropské komise. Přitom však podotýká, že úřední sdělení Evropské komise má status vodítka a není závazné pro národní soudy jednotlivých členských států. Autor dále blíže objasňuje pojem a aplikaci testu charakteristického plnění. Uvádí jednotlivé lišící se názory dozorových orgánů v členských státech EU včetně Komise pro cenné papíry. Dvojí přístup členských států EU k oznamovací povinnosti může dle názoru autora vést ke konfliktu, který nastane v okamžiku, kdy jeden regulátor bude tvrdit, že poskytovatel investiční služby uskutečňuje na jeho území investiční služby a bude požadovat po dozorovém úřadu jeho domovského státu příslušné kroky související s dozorovou činností, tento je však nebude chtít podniknout, neboť podle jeho názoru o přeshraniční poskytování služby nepůjde. Autor sám předpokládá, že zvítězí princip charakteristického plnění, neboť je to až faktická činnost osoby poskytující investiční službu, která je jako citlivá součást národních ekonomik regulována. S ohledem na to autor vysvětluje blíže náhled na přeshraniční poskytování služeb v případě komunikace mezi obchodníkem s cennými papíry a příjemcem služby na dálku (prostřednictvím telefonu, faxu nebo formou elektronického obchodu). Mgr. Šťastný dále poukázal na existující rozpory při výkladu přeshraniční služby s využitím zprostředkovatele nebo nezávislé osoby.

Ve čtvrté části rigorózní práce autor vysvětlil pojetí svobodného usazování a volného pohybu služeb. Svě pojednání doplnil i ustálenou judikaturou Evropského soudního dvora. V rámci výkladu volného pohybu služeb autor zdůraznil zákaz obcházení národního práva. Dále se v této části pokusil vymezit hranici mezi volným pohybem služeb a svobodou usazování. Dochází k závěru, že v případě, že by byl obchodník s cennými papíry činný na území jiného členského státu na základě volného pohybu služeb a rozsahem své činnosti spadal spíše mezi pravidla svobody usazování, bylo by v rozporu s komunitárním

právem, pokud by takový členský stát nutil takového obchodníka k usazení jako předpoklad pro další pokračování jeho činnosti.

Pátou část, Poskytování služeb prostřednictvím organizační složky, autor věnoval rozboru povinností obchodníka s cennými papíry, který se rozhodl poskytovat investiční služby na území jiného členského státu prostřednictvím organizační složky a vysvětluje, kde jdou v této souvislosti požadavky Komise pro cenné papíry nad rámec platných zákonů i evropských předpisů.

V šesté části se autor zabývá poskytováním služeb bez zřízení organizační složky, na základě volného pohybu služeb a vysvětlením povinností, které v takovém případě má obchodník s cennými papíry.

V sedmé části Mgr. Šťastný rozebírá dozor nad obchodníky s cennými papíry a otázky spojené se spoluprací dozorových úřadů. V této souvislosti se zabývá i nepřesnou transpozicí evropské směrnice o investičních službách do tuzemského zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Do osmé části autor zařadil pojednání Právní vztahy mezi obchodníkem s cennými papíry a zákazníky. Vysvětluje, že při přeshraničním poskytování služeb jde o smlouvy s mezinárodním prvkem a z tohoto důvodu vyvstává otázka, jakým právním řádem se bude daný vztah řídit. Tuto otázku řeší v první řadě podle Římské úmluvy o právu použitelném na smluvní závazky, která však pro ČR není prozatím závazná. Druhým řešením je proto aplikace kolizních norem obsažených v zákoně o mezinárodním právu soukromém a procesním.

Devátou část rigorózní práce Mgr. Šťastný věnoval Uzavírání smluv na dálku a elektronické komunikaci. V této souvislosti zejména poukazuje na důraz kladený na informovanost spotřebitele.

V desáté části se autor zabývá vybranými otázkami jednotné licence, jako jsou např. přechod obchodníků od dvou licencí do režimu jednotné, rozsah vzájemně uznávaných činností nebo aktuální problémy při dozoru nad zahraničními subjekty. V závěru této části se autor věnuje budoucnosti oznamovacího procesu.

V poslední části autor shrnul závěry, k nimž při zpracování rigorózní práce dospěl.

Předložená rigorózní práce je zpracována velmi podrobně a pečlivě. Oceňuji rovněž autorovu snahu doplnit zkoumanou problematiku aktuální judikaturou i vlastním hodnocením.

Citace odborné literatury odpovídá zvyklostem vědecké práce.

Předloženou rigorózní práci hodnotím kladně a doporučuji ji k ústní obhajobě.

V Praze dne 17.4.2006

JUDr. Petr Novotný V